

[Stensballe.]

Jeg kunde derfor i og for sig gerne indskrænke mig til at anbefale det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning, men det forekommer mig, at der er visse Ting, som det er bedre at faa oplyst noget nøjere i et Udvalg, derunder hvorledes det stiller sig med den øvrige Isbrydningstjeneste her i Landet; thi det specielle Formaal her er kun et Led i den samlede Isbrydningstjeneste. Ligeledes kunde det have sin Interesse, synes jeg, at faa at vide, hvis der overhovedet kan gives saadanne Oplysninger, hvorledes Organisationen af selve Isbrydningstjenesten tænkes etableret i Fremtiden under størst mulig Hensyntagen ikke blot til de andre Ejere af Isbrydere her i Landet, men ogsaa til de Erhvervsgrene, Skibsfarten og Erhvervene i det hele taget, som skulde faa Gavn af denne Isbrydningstjeneste. Derfor vil jeg tillade mig at foreslaa, at Forslaget henvises til en kortvarig Behandling i et Udvalg, for at der derigennem kan skaffes nøjere Oplysninger frem om den egentlige Hensigt med selve Organisationen af Isbrydningstjenesten.

Laurits Knudsen: Den sidste Del af Vinteren 1929 bragte som allerede nævnt ret ubehagelige Overraskelser for Søfarten. Vore hjemlige Farvande blev for en kort Tid fuldstændig lukket, og Ulemperne derved blev følt paa mange forskellige Omraader; men hvilke disse Omraader er, og i hvor høj Grad man har følt Ulemperne, er naturligvis ikke oplyst. Jeg vilde gerne have Lov til ganske kort at nævne her, hvad jeg ved vedrørende Aalborg Skibsværft. Dette Skibsværft havde Generalforsamling for ganske faa Dage siden, og i Beretningen oplystes det, at dette Værft, som gennemsnitlig beskæftiger 500 Arbejdere, praktisk talt var lukket de tre første Maaneder af Aaret 1929. Paa lignende Maade er det sikkert paa Grund af Isvanskeligheder gaaet mange andre Virksomheder.

Om det foreliggende Lovforslag vil jeg gerne sige, at det angaar, saa vidt jeg kan se, Forhold af den alvorligste Betydning baade for os selv og for hele Skibsfarten saavel som for al den Beskæftigelse, som følger med, at Skibsfarten holdes i Gang. Vi kan derfor fra vort Partis Side kun udtale Tilfredshed med, at man her gør et Forsøg paa at komme til at staa bedre rustet til at bekæmpe Ismasserne, hvis en lignende eller en sværere Vinter skulde indtræffe senere.

Det foreliggende Forslag til Rigsdags-

beslutning gaar som nævnt ud paa, at der mellem Danmark og Sverige sluttes en Overenskomst om Isbrydningstjenesten i Kattegat, Øresund og den sydlige Del af Østersøen. Jeg har fulgt saa meget med, at jeg er vidende om, at de første Forhandlinger om dette Forslag netop blev optaget under den værste Del af Isperioden i Foraaret 1929. Disse Forhandlinger er altsaa i Aarets Løb ført videre, indtil man i November Maaned blev enig om det foreliggende Forslag, som jeg herved paa mit Partis Vegne skal anbefale til velvillig Behandling.

Lange: Jeg har det Indtryk, at det Samarbejde, der fandt Sted i Fjor med Hensyn til Isbrydningstjenesten i Kattegat og Øresund mellem Sverige og Danmark, blev gennemført til almindelig Tilfredshed, ikke mindst til almindelig Tilfredshed hos de erhvervsdrivende, der er interesseret i, at Sejladsen holdes aaben. Jeg kan derfor kun anse det for naturligt og glædeligt, at man har søgt at faa et saadant Samarbejde fastlagt for Fremtiden, faa det lagt ind under faste Former, saa at man kan faa den størst mulige Nytte af det. Jeg er dog enig med det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) i, at det kan være ønskeligt at faa nærmere Oplysninger om de enkelte Bestemmelser i denne Overenskomst, og at det kan være ønskeligt at faa disse Bestemmelser nærmere drøftet, men jeg mener, at en saadan Drøftelse bedst kan finde Sted i et Udvalg. Jeg skal derfor anbefale Forslaget til en velvillig Udvalgsbehandling.

Veistrup: Rent umiddelbart synes den Ordning, som her søges gennemført, at være baade rimelig og naturlig. Ikke alene maa vi af principielle Grunde hilse ethvert Samarbejde med Sverige med den største Tilfredshed, men det er rigtigt, som den højtærede Minister sagde, at det Samarbejde, der her er Tale om, hviler paa et praktisk Grundlag, som ganske sikkert vil føre til udmærkede Resultater i strenge Isvintre, og for øvrigt vil forhaabentlig det Samarbejde, som her etableres, udvikle sig saaledes, at ogsaa andre Nationer kommer med i det, naar der er Ishindringer om Vinteren. For øvrigt peger Artikel I i denne Overenskomst direkte paa, at Forholdene ved den sydlige Grænse i Østersøen kan komme til at ligge saadan, at det til sin Tid vil være nødvendigt at træffe Overenskomst med Tyskland om Isbrydningstjenesten.

Den Tanke, som er resulteret i det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning, er ikke ny. Allerede i 1925, da man vedtog